

Vlastizrádná mafie skrytá v talárech

- CZ24 News | 26. února 2020

ČESKO: V současnosti hýbe (žlučí) společnosti bytová krize, přičemž si málokdo vzpomene, že deregulace nájemného přitom začala po zásazích Ústavního soudu v roce 2007 a regulované ceny skončily v roce 2012. Za každým zločinem proti veřejnosti lze vystopovat justiční mafii a její prašivé předáky.

Podle 2. odstavce Článku 9. Ústavy je změna „, podstatných náležitostí demokratického právního státu nepřípustná“. Vzhledem k tomu, že se jedná o vágní definici a de-facto gumový paragraf, jeho výklad má v moci právě Ústavní soud. Není to Parlament, není to lid, nejsou to dokonce ani volby, a nebude to ani referendum, jakkoli se lidé v poslední zoufalé snaze k referendu upínají. Veškeré možné změny smete ze stolu Ústavní soud! V překladu do lidštiny: Lid již nemůže svobodně rozhodovat o charakteru státu, který si ústavou „ustavil“. Existuje totiž nebezpečí, že lid by chtěl o svém státu rozhodovat podle svých autentických - v čase se měnících - zájmů. Tehdy by mohl skrze volené představitele, poslance, podle své svobodné vůle ústavu svého státu upravit nebo dokonce „podstatně změnit“. Proto si justiční mafie pěstuje ty fašistické bojůvky okolo Milionu chvilek, aby je vždy povolala jako exekutora, bude-li se kdokoli vzpírat této moci „pravdy a lásky“. Cokoli řekne Ústavní soud nebo jiná část soustavy justiční mafie je „demokracie, právo, spravedlnost, pravda“ a kdo to nechce uznat, proti tomu vyženeme ovce do ulic. Ještě, že toho Babiše mají. Kdyby nebyl, snad by si ho museli vymyslet! A světe div se - oni si ho vymysleli opravdu, resp. je v politice jen díky nim!

Jak vlastně vznikla současná politická realita? Možná se budete divit. V březnu 2009 padla Topolánková vláda. Parlament pak ústavní většinou odhlasoval zkrácení volebního období a prezident republiky stanovil datum konání předčasných všeobecných voleb na říjen téhož roku. Do procesu ale (pro laika i nezasvěcené) nečekaně zasáhl Ústavní soud. Stalo se, že třináct státních úředníků zakázalo všeobecné volby, o nichž prostřednictvím svých zástupců v parlamentu rozhodl domnělý suverén - lid. Volby se konaly o sedm měsíců později, v úplně jiné společenské atmosféře, s jinými stranami - a proto také s nečekaným výsledkem. Zásadně se změnilo rozvržení politických sil, přerušila se neopakovatelná kontinuita přirozeného vývoje, vznikla úplně nová realita, tak jak to velice často při státním převratu bývá. Nejméně důležitý byl symbolický obsah poselství, které Ústavní soud demonstroval: Ve státě existuje moc, která skrze nevolené politiky v talárech soudců může kdykoli beztrestně zrušit volby, základní poznávací znamení demokracie. Jestli na sedm měsíců, na deset let nebo teoreticky navždy, je už věc podružná. Zakázal je navíc v okamžiku, kdy byla předvolební kampaň ve finále, což znamená , že vědomě přetrhl kontinuitu, přirozený tok děje.

„Jde o průlomové rozhodnutí“ psal zprvu opatrně havlistický server Lidovky v prvním šoku po zrušení voleb: „Ústavní soud poprvé zrušil normu, která je označovaná jako ústavní zákon. A stejnou kompetenci si přiznal i do budoucna.“. Už nikdy nebudeme vědět, co by se stalo, kdyby volby na podzim roku 2009 svobodně proběhly. S pravděpodobností blízkou jistotě by je vyhrála ČSSD pod vedením Jiřího Paroubka. ODS s Mirkem Topolánkem by byla v opozici, žádná „Nečasova“ vláda, TOP09 a Věci veřejné by se nekonaly. V roce 2013 by se Jiří Paroubek stal v nepřímých volbách prezidentem České republiky a jeho mladá manželka by nevydávala průvodce po bordelech, ale byla by první dámou země. Žádné pseudokauzy Vlasty Parkanové a už vůbec ne Davida Ratha. Jan Kubice by nebyl ministrem vnitra, státní zástupce by ovládala paní Benešová, nikoli Zemanův (míněn Pavel Zeman) gang, mediálně vzrušující korupční kauzy by se nekonaly, nebo by vypadaly naprosto jinak. Určitě by však veřejnost neprodělala, nikdo by neznal politické hnutí chameleóna Andreje Babiše ani Holešovskou výzvu, vládl by relativní klid - asi jako na Slovensku po vítězství Ficova Smeru-SD (tomu jdou po krku v současnosti).

Místo klidu justiční mafie pomalu, ale jistě prolamuje Benešovy dekrety. Loni například Hradecký soud vrátil kolaborantovi z nacistické tajné služby a od Henleinovců (jeho potomkům) zámek Hrubý rohozec, kde se pořádaly nacistické večírky, a další majetek v hodnotě 3 miliard korun. Současně řeší nároky Lichtenštejnů 26 okresních soudů. Krajský soud v Brně jim dne 19. listopadu přiznal nárok na desetihektarový pozemek na Prostějovsku. Celkem žalují Lichtenštejní český stát o 70 tisíc hektarů pozemků a stovky nemovitostí v hodnotě zhruba 20 miliard korun. „Z důkazů však nelze dovodit, že by se pan Walderode za druhé světové války provinil proti tehdejší ČSR. Proto neexistuje překážka pro nesplnění restituční podmínky“ lže Hradecký soud (viz kauza „ Nečesaný“) jako když Bakalovy noviny tisknou.

Na případu (nejen) pana Kramného se ukázalo, že celá justiční soustava zdegenerovala v podivnou stoku, zcela nekontrolovatelnou (v současném stavu), nebezpečnou totalitní moc, která fatálně zasahuje do osobního života značné části obyvatelstva. Shrnutí místního systému v kostce: posudky - padělané, policejní protokoly lživé, znalecký ústav bez licence a bez znalců, odposlechy nepravdivě přepsané, všechny stupně soudů rozhodují protizákonně. Nezávislá justice v praxi...

Pod pojem „justiční mafie“ zahrnuji i státní zastupitelství, které krylo například policejní vraždu Petra Hrubého v Brně, kdy policejní dokumentace byla pořízena ihned poté, co místní policejní gang oběť zavraždil. Petra přitom našel ubitého a pověšeného jeho bratr a policie zvládla nafotit místo činu ve stavu, než jej bratr našel a věc ohlásil. Oficiální příčina smrti „ sebevražda oběšením“, ale pro jistotu dali na rakev nápis „zákaz otevírat“, ačkoli na to neměli žádné právo.

Pokud má někdo zájem seznámit se více s prací justiční mafie a policejních gangů, ať se podívá na stránky <http://michalapetr.cz/doku.php> nebo na jejich YouTube kanál.

Justiční mafie ohrožuje i malé děti, které uvrhá do exekucí po tisících a bere je rodičům. V mnoha případech rozvodů a rodičovských sporů dostane dítě do péče „automatiky“ matka, přestože dítě prokazatelně zanedbává nebo přímo ohrožuje. Feminismus v praxi. Výsledky této „ práce“ potom čtete v „černé kronice“ nebo v reportážích třeba o tom, jak taková „vzorná matka“ (dle „názoru soudu“) dá dítěti „k pití“ fridex. Otec je justicí pronásledován a strachy posílá výživné přes účet nebo složenky, jejichž ústřížky (příp. výpisy z účtu) úzkostlivě schovává. Tyto ústřížky ho mohou zachránit před likvidací vězeňským systémem, když si matka usmyslí, že otce obviní z trestného činu „ zanedbání povinné výživy“ (také to ale soudkyně nebo soudce nemusí uznat za důkaz, že skutečně platil, vždyť je přeci „ nezávislá“ - nikdo je nenutí uznávat fakta ...).

Na druhou stranu jsou tyto odpudivé zásahy do rodinného života, pronásledování rodičů a exekuce na nezletilé děti, z jejich zručně pokřiveného vnímání reality pochopitelné: děti podle nich patří státu (rozuměj režimu, tj. určité koncepci řízení realizované skrze stát a jeho instituce), rodiče je mají pouze propůjčené k živení, ošetřování a oblékání. Ostatní je na škole a institucionálním působení. Její mnohaleté působení na člověka v období rozhodujícím pro hodnotový systém je uzákoněno. Sankce vězením a „odebrání“ dítěte rodiči, pokud daný systém nerespektuje, se vysvětluje jako Dobro, kterým stát chrání dítě před těmi, kdo ho zplodili a přivedli na svět - a ještě mají povinnost tento zločin proti přirozenosti podporovat ze svých daní. Jaký div, že jej pod stálým mediálním tlakem akceptuje i široká veřejnost - samozřejmě do okamžiku, než se to kohokoli týká osobně.

Hlavní a nejčastější argument proti vytržení potomků ze spárů „výrobců lidských zdrojů“ přitom slýchám: „Kam bychom je pak dali“. A je vymalováno: dáme děti třeba vetřelcům, abychom mohli v klidu honit peníze! Dříve měli rodiče děti, aby je s láskou vychovali, dnes proto aby je odevzdali režimu, kvůli jehož „hospodářské filosofii“ mnozí z nich musí 8-12 hodin denně někde „ hákovat“, aby „dítě režimu“, u rodičů toho času dočasně v zástavním právu, vůbec mělo co jíst a kde bydlet.

Z takto vedených dětí se potom dělí dvě početné skupiny: narkomani a příznivci „ moderních“

životních stylů (sebevraždy, na něco „chcípnout přeci musí“ jak říkají) a další jsou účastníci demonstrací Milionového chlívku, za nenávistnou, tedy pardon „nezávislou“ justiční mafii, více injekčních stříkaček do neziskovek K-centra, více příspěvků na „humanitární bomby“ paktu NATO, hlídání jestli vesnické krávy zákeřně nepřispívají prdy do skleníkového efektu, aby vyhubily „sluníčkaře“ klimatickým armagedonem a jestli extremisté netvrdí, že se kuře nerodí mražené v Tesco mrazáku a že 5G sítě pečeni holuby z Bruselu nelítají přímo do (dotační) huby...

Daniel Novák